

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת בא תשפ"ה / גליון מס' 142

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדרך'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זיע"א
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף מד:

"לעולם יקדים אדם תפילה לצרה"

בגמרא השבוע לומדים אנו שעל האדם להתפלל עוד לפני שיהיו לו צרות, בעוד הפרנסה מצויה בכיתו בשפע והנחת ממלאת את הלב, גם אז צריך אדם לזכור ולבקש שהטוב יתמיד. חבל שייזכר בכך רק כשהצרות יחלו לפקוד את מעונו חלילה, הרבה כאב נחסך מאלו שזכרו להתפלל קודם

על האדם לזכור, זה שיש לו, עדיין לא אומר שמגיע לו... עליו לבקש שהטוב ימשיך, להבין שאין זה מובן מאליו

מרת שמחה צדקה נפלה למשכב, ובנה, ראש ישיבת פורת יוסף, הרב יהודה צדקה, שלח את ביתו שתבשל את תבשילי השבת בביתה. בשבת בבוקר הופיע רבי יהודה בבית אמו לבקרה, ולפתע הריח תבשילי החמין נחרך. הוא נכנס לחדרה של האם לספר לה על כך, והיא הפטירה בתגובה "חששתי שכך יהיה". "ולמה?" התפלא הבן, והאם הצדקת הסבירה: "כשאני מבשלת תבשילים אני מתפללת לבורא העולם שהתבשיל יהיה מוצלח וטעים, שכחתי לעדכן את הנכדה על התפילה, ומשכך חששתי שיקרה משהו לתבשיל, שהרי אף אחד לא התפלל על הצלחתו... מה שאכן קרה..."

איך זה קשור אלינו?

מתוך הבנה זו, שאנו תלויים לחלוטין בחסדו יתברך, נזכור להתפלל על כל הצרכים שלנו יום יום, כך נזכה לשפע תמידי

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מד.

"ישראל אף על פי שחטא ישראל הוא"

יהודי, נשאר תמיד יהודי, לא משנה באיזה מצב רוחני הוא נמצא כרגע, כך קובעת הגמרא השבוע: ישראל אף על פי שחטא, ישראל הוא

באחד ההרצאות נטל המרצה שטר של מאה דולר וקימט אותו "מישהו מעוניין בנייר הזה?" - שאל את הנוכחים, והידיים כולן הורמו. המרצה לקח את השטר השליך אותו ארצה ודרך עליו, חותם של סוליית נעליים נראתה על השטר, "עדיין רוצים אתם את השטר?" - שאל את הציבור, "כן" השיבו כולם, והמרצה לא וויתר, הוא נטל את השטר והשליך אותו לפח האשפה המטונף, "השטר הפקר", הוא הכריז בתיעוב, וגם זה לא מנע מכמה מהמשתתפים למהר אל הפח ולריב על השטר המקומט והמלוכלך. "למדנו", סיכם המרצה, "שכשהערך של הדבר אינו חיצוני אלא הוא פנימי ואמיתי, לא משנה כיצד הוא נראה, ומה מצבו, תמיד הוא יהיה שווה מאה דולר..."

"גם היהודי", המשיך, "גם אם הוא נראה מקומט, גם אם הוא מושלך באשפה, הערך שלו הוא נותר איתן, ואינו מושפע מהנראות החיצונית שלו"

איך זה קשור אלינו?

ראינו יהודי? ראינו אדם שקשור לקב"ה! לא משנה כיצד כרגע זה מתבטא בפועל, יום יבוא ונראה זאת

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מג:

"הזובח את יצרו ומתוודה עליו... כאילו כיבדו להקב"ה בשני עולמים, בעוה"ז ובעוה"ב"

בגמרא השבוע מוצאים אנו את המאמר הבא: 'הזובח את יצרו ומתוודה עליו, כאילו כיבד את הקב"ה בעולם הזה ובעולם הבא', רש"י מפרש: לאחר שהסית היצר את האדם לחטא והוא שב בתשובה ומתוודה, הרי הוא כמכבד את הקב"ה בשני העולמות

כבר אמרו חז"ל, מעלת החוזר בתשובה יתירה על מעלתו של מי שלא חטא; מאחר והוא כבר היה לכוד בכבלי החטא, ועם כל זאת התגבר והשתחרר, יש בזה כבוד ה' מיוחד.

המרד דוכא ביד קשה, מנהיגי המורדים הובלו בשלשלאות לעיר הבירה, שם שוכנו במרתפי הכלא, ממתנינם לגזר דינם. ביום הולדתו הקרובה של המלך נערך הפעם אירוע מיוחד בהשתתפות רבבות אזרחים. בשיאו של האירוע הריעו החצוצרות, ניגנו המנגנים, והציבור הכריז בהתלהבות: "יחי המלך, המלך מלכנו", לפתע נשמע הד עמום ממעמקים: המורדים המדוכאים שכבר הספיקו להתחרט על הניסיון הנואל, נדבקו בהתלהבות ההמונים וענו אף הם: "יחי המלך, המלך מלכנו!". שקט רב משמעות השתרר, ורק קולו של המלך נשמע בהתרגשות: "זוהי ההכרזה היפה ביותר!"

ממש כך - אמרו הקדמונים - מתרחש כאשר מי שנפל לצד הרע חוזר בתשובה, זהו כבוד שמים הגדול ביותר.

איך זה קשור אלינו?

למרות שנפלנו, ודווקא משום כך, כאשר נשוב בתשובה יהיה זה כבוד ה' הגדול ביותר, בעולם הזה ובעולם הבא

